

TỔNG KẾT NGÀY HOÀNG SA TOÀN CẦU

Nguyễn văn Canh
1 tháng 3 năm 2010

Trong tháng 1 năm 2010 vừa qua, 11 buổi lễ được cử hành long trọng theo nghi lễ truyền thống của dân tộc tại nhiều nơi trên thế giới: Âu Châu, Úc Châu và Mỹ Châu.

Hiện diện tại các buổi lễ đó gồm các chứng nhân trực tiếp hay gián tiếp tham dự vào cuộc hải chiến Hoàng Sa để bảo vệ bờ cõi chống ngoại xâm: các tướng lãnh, sỹ quan các cấp, hạ sỹ quan và binh sỹ của hải quân hay quân chủng khác của quân lực Việt Nam Cộng Hòa. Tại mỗi buổi lễ, các sỹ quan hải quân trực tiếp chiến đấu chống kẻ thù của dân tộc được mời lên phát biểu về trận chiến này.

Mục đích các buổi lễ được tổ chức là để truy điệu 74 chiến sỹ hải quân đã anh dũng hi sinh để bảo vệ đất tổ. Thực ra đây không phải đơn thuần là truy điệu, mà chính là vinh danh các chiến sỹ ấy là anh hùng dân tộc, đã không quản ngại mang thân xác mình để phục vụ một lý tưởng cao đẹp của con dân một quốc gia độc lập: **BẢO VỆ CHỐNG NGOẠI XÂM**.

74 anh hùng đó còn làm đại biểu cho 300,000 chiến sỹ của Quân Lực Quốc Gia và biết bao nhiêu các chiến sỹ khác đã ngã gục khi chống lại Hồ chí Minh và Đảng Cộng Sản Việt nam để bảo vệ tự do cho cả dân tộc.

Hàng ngàn người Việt tại hải ngoại khắp năm Châu đã tham dự Ngày Hoàng Sa Toàn cầu tại 11 buổi lễ trên, là đại diện cho hàng triệu người Việt sống ở bên ngoài Việt nam để phát biểu quan điểm của họ thay cho 87 triệu dân trong nước đang bị bọn Thái Thú Người Bản Xứ bịt miệng bằng các phương pháp Stalinist về hiện tình đất nước. Những ai ở trong nước chỉ nói đến Hoàng Sa và Trường Sa đều bị cả guồng máy của chế độ toàn trị trấn áp: nào công an, mật vụ, nào báo chí, nào tòa án, nhà tù, nào đảng, nào đoàn gồm cả các đoàn thể quần chúng của Đảng CSVN v.v. được huy động, được sử dụng vào mục tiêu này. Một vài thí dụ điển hình: Luật gia Lê chí Quang, Nhà báo Điều Cây, blogger Mẹ Năm, Sinh viên Phạm thanh Nghiêm, nhà văn Nguyễn xuân Nghĩa...

Gần 3 triệu người Việt hải ngoại đã phát biểu gì nhân Ngày Hoàng Sa Toàn Cầu?

1. Với bọn bành trướng Bắc Kinh:

- Tổ chức và tham dự lễ Kỷ niệm ngày Mất Hoàng Sa vào tay ngoại bang, trong trận chiến ngày 19 tháng 1 năm 1974 của hải quân Việt Nam Cộng Hòa, là người Việt hải ngoại [bác bỏ những lời tuyên bố về chủ quyền của bọn bá quyền Bắc Kinh trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt nam](#), một điều căn bản mà Đảng CSVN không dám có hành động để bảo vệ lãnh thổ, cố tình né tránh, không dám nhìn nhận sự thật.

- Đây cũng là dịp để người Việt hải ngoại thay mặt dân tộc Việt Nam lên án hành vi xâm lăng bằng bạo lực, chiếm đóng lãnh thổ quốc gia khác một cách trái phép. Hành vi này của bọn bá quyền Bắc Kinh là hoàn toàn bất hợp pháp, trái với Công Pháp Quốc tế, không phù hợp với lẽ phải và đời sống của cộng đồng văn minh của nhân loại. Người Việt hải ngoại coi việc chiếm đóng đó là tạm thời bằng bạo lực. Lời tuyên bố này của người Việt hải ngoại là tiếng nói chính thức của toàn dân Việt trong hoàn cảnh hiện tại, sẽ được dùng làm căn bản để đòi lại cả các vùng đất, vịnh, và biển mà VC từ thời Hồ chí Minh đã hoặc lén lút hay công khai (bằng cách ký hiệp ước) trao cho kẻ thù của dân tộc, lẫn vùng đất và lãnh hải mà quân xâm lăng Bắc phương dùng bạo lực cưỡng chiếm

- Các hình ảnh và tài liệu được trình chiếu trong một số buổi lễ trong đó có bản Đồ về Chủ Quyền của Việt nam, về các căn cứ quân sự mà Trung Cộng xây một cách bất hợp pháp trên toàn vùng Hoàng Sa và ít nhất cho đến nay có khoảng 13 hay 14 cơ sở kiên cố, đồ sộ xây trên các bãi đá ngầm mãi phía Nam quần đảo Trường Sa tố cáo các âm mưu chiếm đóng và kiểm soát toàn thể Biển Đông làm tài sản của chúng. Quan trọng hơn cho âm mưu này là căn cứ hải quân đồ sộ, Tam Á của chúng tại Đảo Hải Nam được sử dụng làm điểm xuất phát. Hơn nữa, với âm mưu này, bọn bá quyền Bắc Kinh còn đi xa hơn trong chiến lược bành trướng của chúng: tiêu diệt không gian sinh tồn của dân Việt. Do đó, người Việt muốn sống còn, phải trở thành dân Tàu mới được ra khơi. Điều này, chúng đang thực hiện với ngư dân Việt thuộc tỉnh Quảng Ngãi. Trong trường kỳ, chúng muốn Việt nam trở thành một phần lãnh thổ của Trung Hoa, với kế hoạch bauxite và VC cho thuê rừng trong địa phận 10 tỉnh vào tận Miền Nam vừa mới tiết lộ trong tuần lễ qua.

2. Với Việt công.

Sự hiện diện của các chứng nhân và đồng đảo đồng bào tại các buổi lễ khắp nơi trên thế giới này là 1) cục lực lên án việc chuyển nhượng lãnh thổ, lãnh hải của Hồ chí Minh và đồng bọn cho quan Thày của chúng, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc.

2) ngghiêm trọng tố cáo trước quốc dân Việt nam và thế giới sự đồng lõa của Đảng CSVN trong việc thực hiện mưu đồ bá quyền của TC đối với Việt nam và các quốc gia Đông Nam Á.

3) phản đối các hành vi của Đảng CSVN đang tích cực công khai phục vụ bọn bá quyền Bắc kinh với tư cách Thái Thú Người Bán Xứ. Các hành vi mà lãnh đạo ĐCSVN đang thi hành còn thâm độc và dã man hơn thời xưa mà Thái Thú Tàu đã hành động đối với dân Việt.

Xác chết một ngư dân được đồng nghiệp chở vào bờ. Chính quyền VC không dám cứu hay vớt nạn nhân, e sợ TC phản ứng

Một số thí dụ:

1) Ta hãy nhìn những gì mà lãnh đạo ĐCSVN *đã và đang làm cho giặc* về vụ ngư dân Việt bị ngược đãi trên Hoàng Sa và Trường Sa:

Ngư dân Việt, dù đã bị bắt đưa lên thuyền của địch vẫn phải chấp tay lên đầu để đầu hàng vì đánh cá trong vùng lãnh hải của VN.

a/ Hải quân TC bắn và giết 9 ngư dân Thanh Hóa đang hoạt động trong phần lãnh hải của Việt nam trong Vịnh Bắc Việt vào tháng 1 năm 2005. VC đã phản ứng như thế nào để bảo vệ ngư dân của mình? **KHÔNG** có một hành động, kể cả phản kháng.

Từ tháng 6 đến tháng 9 năm 2009 vừa qua, nhiều lần ngư dân đảo Lý Sơn, Quảng Ngãi bị bắt bớ, đánh đập, cướp bóc tài sản, kể cả bị Hải quân TC

bắn chết khi hành nghề trên hải phận của ông cha họ để lại. Có ngư dân phải chấp tay vái lạy xin kẻ thù của dân tộc tha mạng vì đánh cá trên vùng Hoàng Sa. CHXHCNVN đã làm gì để bảo vệ họ? **KHÔNG**:

Ngư phủ Lê Du và người con trai bị đánh xung mắt vì không khai nơi dấu điện thoại di động trong ngư thuyền của mình.

b/ Đảng CSVN **không dám bảo vệ** ngư dân Việt chống lại quân giặc, kể cả **việc không dám cứu vớt** họ khi hải quân TC đánh chìm thuyền của họ. Chính quyền VC tuyên bố rằng ngư dân phải tự đi tìm kiếm và cứu đồng nghiệp và chính quyền sẽ đền bù sáng dầu.

Hậu quả là ngư dân sẽ không dám hành nghề và vùng Hoàng Sa và Trường Sa mặc thị sẽ trở thành tài sản của TC. Nhiều ngư dân đã bán ngư thuyền, bỏ nghề. Người khác bị chính quyền TC bắt và tịch thu thuyền, hoặc dụng cụ máy móc, không còn phương tiện ra khơi. Rõ rệt, đó là hành vi chuyển nhượng chủ quyền vùng Hoàng Sa và Trường Sa cho TC. Điểm cần nhấn mạnh là các hành vi dã man này của TC được công khai thực hiện, sau khi TC công bố bản tin cấm đánh cá từ tuyến 15 trở lên, từ 15 tháng 5 đến 1 tháng 8, 2009 để bảo vệ “ngư trường của TC”. Khu vực bị ngăn cấm ấy gồm toàn vùng quần đảo Hoàng Sa của Việt nam.

2) Ta hãy xem cách thức mà Đảng CSVN **thi hành lệnh** của TC **công khai tuyên bố** đòi hỏi VC ngăn cấm sinh viên biểu tình chống TC?

Sau khi có lệnh đòi lãnh đạo VC cấm sinh viên biểu tình mà Tần Cương, phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Bắc Kinh đưa ra trong một họp báo quốc tế tại Bắc kinh vào tháng 12, 2007, VC gia tăng đàn áp người biểu tình:

a). Sinh viên Nguyễn tiến Nam bị bắt trước cửa chợ Đồng Xuân, Hà nội, rồi khênh đi vì tham dự biểu tình ngày 29 tháng 4 năm 2008, chỉ vì chống Bắc Kinh rước đuốc Olympic qua Việt Nam; hành động này còn dã man hơn cả của các viên Thái Thú Tàu đã làm thời xưa.

SV Nam bị công an ăn mặc thường phục phục kích bắt, bị bóp cổ há mồm và khênh đi vì biểu tình chống TC về vấn đề Hoàng Sa & Trường Sa.

b). Công an mặc thường phục, giả làm người biểu tình, lừa vây bắt nhà văn Nguyễn xuân Nghĩa;

Công an ăn mặc thường phục với sự hợp lực của cảnh sát đang đề, bắt nhà văn Nguyễn xuân Nghĩa biểu tình trước Chợ Đồng Xuân, Hà nội, tháng 4, 2008.

Nhà báo Điều Cày cũng bị săn đuổi tại đường phố Sài Gòn như vậy... Ông Điều Cày bị săn đuổi và phải trốn lên Đà Lạt. Công An cộng sản truy lùng và lên tận nơi bắt giam và truy tố về tội trốn thuế.

3) Ta hãy nhìn vào *guồng máy tuyên truyền* của Đảng CSVN hoạt động cho mục tiêu của Bắc kinh. Mọi người thấy rõ các cơ quan tuyên truyền này của CHXHCN Việt nam đã lén lút trở thành một bàn tay nối dài của bọn bành trướng Bắc Kinh tại CHXHCNVN:

a). Báo Điện tử của ĐCSVN với Đào duy Quát, phó Ban Tuyên Giáo Trung Ương, ĐCSVN dịch và in nguyên văn bài báo của báo Hoàn Cầu của Trung cộng tuyên truyền về hải quân TC tập trận về vùng Đảo Đá Chữ Thập tại Nam Trường Sa.

b). Bảng quảng cáo treo trên đường phố tại Sài Gòn in hình lính TC nhân dịp kỷ niệm 60 năm thành lập Đảng CSVN....

c). Báo Du Lịch bị đình bản vào dịp Tết năm 2008 vì nói tới Hoàng Sa và Trường Sa. Phó Tổng biên tập tờ báo này và khoảng vài chục nhân viên bị cho nghỉ việc....

4) Ta hãy nhìn vụ **Bauxite** Tây Nguyên, rồi mới đây người ta khám phá ra vụ 10 tỉnh của CHXH CNVN đã bí mật cho **thuê 300,000 hectares đất** rừng trên 10 tỉnh vào đến tận miền Nam trong thời hạn 50 năm. Rõ ràng là ĐCSVN giúp TC cài các đạo quân thứ 5 trên toàn lãnh thổ VN để chuẩn bị cho công tác trọng đại là sát nhập VN vào Trung Hoa.

5) Ta hãy nghe các lãnh đạo đảng CSVN, như Nông đức Mạnh, Trương tấn Sang, Nguyễn minh Triết, Nguyễn tấn Dũng... tuyên bố những gì khi được gặp lãnh đạo Trung Cộng, hay đã và đang làm gì cho bọn bá quyền này, mỗi khi hai bên gặp nhau xong thường tuyên bố bang giao giữa hai nước hay giữa hai Đảng đã được ‘**nâng lên một tầng cao mới**’... Rồi lâu dần người ta mới khám phá ra một cái gì đó bất lợi cho dân tộc VN.

Tất cả những điều này ráp lại với nhau cho thấy rằng lãnh đạo VC đã có quyết tâm làm hơn là bọn Bắc kinh đòi hỏi. Cái ‘hơn’ đó đi tới mức nào? Liệu chúng có thể phục vụ ngoại bang như điều mà Trường Chinh mơ ước vào năm 1951?

Về hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, trong nhiều năm qua người Việt hải ngoại đòi hỏi lãnh đạo VC phải ra lệnh cho CHXHCNVN phải đưa vấn đề xâm lăng của TC ra trước tòa án quốc tế. Trên bình diện quốc tế công pháp, chỉ có CHXHCNVN mới có danh nghĩa làm việc này. Do đó, CHXHCNVN phải có trách nhiệm ấy. Tôi nhấn mạnh rằng chỉ có CHXHCNVN mới có danh nghĩa làm việc này mà thôi. Trong hiện trạng không ai có thể sử dụng tổ quyền này được.

Người Việt hải ngoại đã đòi hỏi rằng trước khi nêu vấn đề ấy với Tòa án, CHXHCNVN phải tuyên bố công hàm mà Phạm văn Đồng ký ngày 14 tháng 9 năm 1958 gửi cho Chu ân Lai là vô giá trị. Như thế là để vô hiệu hóa căn bản pháp lý mà bọn bá quyền Bắc kinh tiếp tục căn cứ vào đó để viện dẫn chủ quyền của chúng. Lãnh đạo Đảng này đã không hành động gì trước sự qui trách đó. Mãi tới ngày 23 tháng 9 năm 2008, Đại sứ VC tại Hoa thịnh Đôn, Lê công Phụng, mới tuyên bố khi trả lời nhà báo Lý Kiến Trúc trong một cuộc phỏng vấn rằng: “... đã có nhiều người nói là có thể đưa {vấn đề TC xâm lăng Hoàng Sa & Trường Sa} ra tòa án quốc tế, đưa lên Liên Hiệp Quốc để đấu tranh chuyên này. Chúng ta cũng đang dự tính (1)”. Dù có công khai tuyên bố như thế, VC vẫn “ngậm miệng ăn tiền (2)”. VC còn gia tăng đàn áp, khống chế tàn bạo các lực lượng yêu nước, giúp TC tiếp tục âm thầm bành trướng thế lực ngoài biển khơi, và cả trên lãnh thổ VN. Đây là cách mà TC mua thời gian đồng thời chuẩn bị các hoạt động cho mục tiêu dài hạn của chúng là đưa toàn thể lãnh thổ VN vào Trung Hoa.

Nay qua các buổi lễ được mô tả trong hồ sơ Ngày Hoàng Sa Toàn Cầu này, người Việt hải ngoại trên toàn thế giới long trọng tuyên bố công hàm ấy vô giá trị, hoàn toàn vô hiệu.

Lời tuyên cáo này được sử dụng làm căn bản để về sau dân Việt sẽ đòi lại Hoàng sa và Trường Sa.

Cuốn Hồ Sơ NGÀY HOÀNG SA này sẽ được gửi đến 27 Trung Tâm Nghiên Cứu về Đông Nam Á đặt ở khắp nơi trên thế giới để cho bất cứ ai cũng có thể sử dụng, bây giờ hay cả về sau./.

(1) Nguyễn văn Canh, bài phỏng vấn trong cuốn “Hồ Sơ Hoàng Sa & Trường Sa và Chủ Quyền Dân Tộc” trang 149-162, Center for Vietnam Studies, CA, 2008.

(2) Cần phải nhấn mạnh đến “ngậm miệng ăn tiền” hay là được TC “hậu đãi” trong âm mưu thực hiện “ý đồ” của TC ở các cấp khác nhau là:

a) các lãnh đạo Trung Ương ĐCSVN được mua chuộc, như trường hợp 150 triệu MK cho Nguyễn Tấn Dũng về vụ Bauxite Tây Nguyên mà báo chí có nói tới.

b) các lãnh đạo nhiều Tỉnh Ủy, ít nhất là 10 tỉnh đã lên lút cho thuê rừng cho người Tàu trồng cây dài hạn. Như vậy ít nhất người ta thấy có sự tranh nhau giữa Trung Ương với nhau, và có cả tranh nhau giữa Trung ương và Địa phương, ngoài ra có cả tranh nhau giữa các địa phương với nhau nữa để được phục vụ ngoại bang.

c) các tư nhân được đảng bao che cũng được dự phần vào công tác phục vụ Tàu. Đó là các công ty quốc doanh. Thí dụ điển hình là Công ty Khoáng Sản Việt Nam, nhân danh hợp tác với Tàu để khai thác bauxite ở Tây nguyên. Chính công ty này làm môi giới với danh nghĩa “hợp tác” doanh thương với TC, và cũng “đi đèm” với Tỉnh Ủy Lâm Đồng để thông qua vụ này. Rất nhiều công ty quốc doanh cấp địa phương khác nhau ở khắp mọi nơi, nhất là ở giáp biên giới Việt Hoa, như trong các lãnh vực năng lượng, khoáng sản chẳng hạn hợp tác với Tàu như một liên doanh với nước ngoài cũng đóng góp, giúp cho Bắc kinh tạo thế lực để không chế dân Việt.

Các công ty ấy cũng tranh nhau làm ăn với Tàu để được hưởng lợi./.

GHI CHÚ:

Tài liệu này của GS Nguyễn Văn Canh gửi trên Diễn Đàn Điện Tử ngày Sat, Mar 6, 2010 7:38 am